

SETNINGSADVERB

Setningsadverb står etter verbet i en helsetning, men foran verbet i en leddsetning. (Setnings-adverb stand after the verb in a main clause, but in front of the verb in a subordinate clause.)

Helsetning (main clause): Han *kommer også* hit i dag.
I dag *kommer* han *også* hit.

Leddsetning (subordinate clause): Han sier at han *også kommer* hit i dag.

Noen setningsadverb *kan* også stå først og/eller sist i setningen. Det er alltid rett å ha dem inne i setningen. (Some of them *can* also be located at the beginning and/or the end of the sentence. It is always correct to have them in the middle.)

		Kan være først	Kan være sist
Aldri	<i>never</i>	x	x [1]
Alltid	<i>always</i>	x	x [1]
Bare	<i>only, just</i>	(x) [2]	
Dessverre	<i>unfortunately</i>	x	
Fremdeles	<i>still</i>	x	x
Gjerne	<i>expresses a wish, gladly</i>		
Heldigvis	<i>luckily</i>	x	
Heller	<i>rather, also (not) [3]</i>		x [4]
Ikke	<i>not</i>		
Neppe	<i>hardly, unlikely</i>		
Nok	<i>probably</i>		
Ofte	<i>often</i>		x
Også	<i>also, too, as well</i>		x
Sikkert	<i>surely, certainly</i>		
Sjelden	<i>seldom</i>		
Snart	<i>soon</i>	x	x

[1] *Alltid* og *aldri* kan ikke stå sist når verbet er i perfektum eller når vi bruker modalverb. Setningen kan heller ikke ha et objekt. (*Alltid* and *always* can not be last when the verb is in the present/past perfect or if we have an auxiliary verb. The sentence also cannot have an object.)

[2] *Bare* kan stå først sammen med et substantiv eller pronomen. (*Bare* can be first together with a noun or a pronoun.): *Bare han* kommer i dag.

[3] I setninger med negasjon bruker vi *heller* i stedet for *også*. (*Heller* replaces *også* in negative clauses.): Han kommer *heller ikke* hit i dag.

[4] *Heller* kan stå sist bare når det betyr *også*. (*Heller* can only be at the end when it means *also*.): Han kommer *ikke* i dag *heller*.